

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Om een radiobeleid te voeren gericht op een leefbaar en kwaliteitsvol FM en digitaal radiolandschap werd het luik 'radio' van het mediadecreet grondig herzien door het decreet van 10 juli 2026 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de radio-omroeporganisaties. Dit ontwerpbesluit geeft uitvoering aan de bepalingen van voornoemd wijzigingsdecreet. Zo bevat dit uitvoeringsbesluit onder meer de erkenningsprocedure, de uitvoering van de erkenningsvoorwaarden en aanvullende kwalificatiecriteria van de erkende particuliere radio-omroeporganisaties, en de voorwaarden voor de procedure voor de toekenning van de zendvergunningen.

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK
STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

In de beleidsnota Media 2024-2029 (Parl.St. VI.Parl. 2024-25, nr. 148/1) zijn volgende passages terug te vinden onder SD V.1 “Via samenwerking en innovatie naar een sterker, veerkrachtiger en pluriform

Vlaams media-ecosysteem” / OD V.1.2 “Samen met onze partners garanderen we een dynamisch en evenwichtig omroeplandschap in Vlaanderen”:

“(Digitale) Radio

De komende vijf jaar staat het radiolandschap voor een aantal belangrijke gebeurtenissen.

Om een coherent radiobeleid te kunnen voeren, is het belangrijk dat het toekenningsmoment van bepaalde erkenningen zoveel mogelijk in elkaars lijn liggen. Ik zal samen met mijn administratie onderzoeken op welke manier ik dit best realiseer.

(...)

Ik maak werk van een plan voor (boven-)lokale DAB+ waarbij bestaande en eventueel nieuwe (niet-landelijke) frequentiecapaciteit gezocht en gebruikt wordt om precies voor die bovenlokale gebieden frequentiezones af te bakenen om op DAB+ uit te zenden. Voor mij is de overstap van een operatormodel naar een omroepmodel een essentieel onderdeel van een toekomstig digitaal radiolandschap, waarbij - net zoals bij FM - de frequentiegebruiksrechten voor radio's terechtkomen bij de omroepen zelf en niet langer toegekend worden aan een etheromroepnetwerk.

(...)."

In de bijlage ‘Overzicht beleids- en regelgevingsinitiatieven’ aan de Beleidsnota Media staat het volgende bepaald:

“Decreetswijziging “RADIO”.

Om tot een digitaal radiolandschap te komen waarbij digitale frequenties via erkenningen worden toegekend, herzien we het regelgevend kader.”

De beleids- en begrotingstoelichting (BBT) Media 2026 (Parl.St. VI.Parl. 2025-26, nr. 13-W/1) stelt onder het luik OD V.1.2 Samen met onze partners garanderen we een dynamisch en evenwichtig omroeplandschap in Vlaanderen:

“Om ook de evolutie naar het digitaal radioluisteren verder te ondersteunen, zal ik in 2026 het DAB+-regelgevend kader verder uitwerken. Dit kader zal onder meer toelaten de overstap te maken naar het omroepmodel en het uitzenden op DAB+ mogelijk te maken voor de lokale radio-omroeporganisaties. Dit regelgevende kader zal onder meer de erkenningscriteria van een vergelijkende toets voor de landelijke multiplexen en voor de lokale multiplexen vastleggen. Ik zal in 2026 ook een definitief lokaal frequentieplan opmaken.”

Dit voorontwerp van besluit geeft verder uitvoering aan het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- De Inspectie van Financiën verleende gunstig advies op 19 mei 2026.
- Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, werd ontvangen op 3 juni 2026.
- Het bijgaande voorontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch- en taaladvies nummer 2026/167 van 15 mei 2026.
- De Vlaamse Regering keurde dit ontwerpbesluit een eerste keer principieel goed op 5 juni 2026.

////////////////////////////////////

- ## Advies Raad van State

De Raad van State stelt vast dat de bij artikel 3, eerste lid, van het ontwerp geregelde inschrijvingsgelden variëren per categorie van erkende radio-omroeporganisatie. Ook al beschikt de Raad van State niet over het vereiste feitelijke inzicht om een sluitend oordeel te vellen over het al dan niet kostendekkend karakter van de inschrijvingsgelden, geeft de Raad van State mee dat kan worden aangenomen dat de inschrijvingsgelden voor een erkenningsaanvraag als landelijke radio-omroeporganisatie, als netwerkradio-omroeporganisatie en als lokale radio-omroeporganisatie of digitale lokale radio-omroeporganisatie inderdaad van aard zijn kostendekkend te zijn en dus als een retributie kunnen worden beschouwd. Het feit dat het onderzoek van de aanvraag van een landelijke radio-omroeporganisatie meer inspanningen en de tussenkomst van externe experts vraagt, kan het hogere inschrijvingsgeld voor die omroeporganisatie rechtvaardigen. De bedragen werden bovendien bepaald in het licht van de opgedane ervaring in eerdere erkenningsrondes. Wat betreft het inschrijvingsgeld voor een erkenningsaanvraag als digitale landelijke radio-omroeporganisatie, ziet de Raad van State vooralsnog niet in hoe het gevraagde bedrag volgens in verhouding staat tot de kosten voor het onderzoek en de ermee gepaard gaande administratieve handelingen. Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt volgens de Raad van State dat het lagere inschrijvingsgeld niet verantwoord wordt door de lagere kosten van de behandeling van de aanvraag, maar door de huidige marktomstandigheden, die maken dat de voordelen op het vlak van reclame-inkomsten die voortvloeien uit een eventuele erkenning als digitale landelijke radio-omroeporganisatie, ook lager zouden zijn. Die argumentatie zou volgens de Raad van State met andere woorden rusten op het gegeven dat het in geval van erkenning aan de aanvrager toegekende voordeel minder groot zal zijn dan voor landelijke radio-omroeporganisaties berusten. De Raad van State merkt daarnaast op dat, door te argumenteren dat het inschrijvingsgeld voor een erkenningsaanvraag als digitale landelijke radio-omroeporganisatie moet worden berekend in het licht van marktomstandigheden die zich bovendien pas na de erkenning zullen manifesteren, het bedrag van dat inschrijvingsgeld wordt

losgekoppeld van de kosten die verbonden zijn aan het onderzoek van de aanvraag. Volgens de Raad van State wordt voor de bepaling van dat inschrijvingsgeld daardoor niet langer uitgegaan van de vergoedingslogica die aan de andere inschrijvingsgelden ten grondslag ligt en die in artikel 3, eerste lid, eerste zin, van het ontwerp uitdrukkelijk wordt vermeld. De Raad van State stelt dat de gemachtigde veeleer uitgaat van een vergoeding die wordt berekend in functie van het bijzonder en rechtstreeks voordeel dat een erkende radio-omroeporganisatie zou halen uit het gebruik en behoud van frequentiegebruiksrechten. De Raad van State vervolgt dat een dergelijke marktconforme logica eventueel in overweging kan worden genomen bij de berekening van de jaarlijkse vergoeding voor het gebruik en het behoud van een toegekende erkenning, maar dat die redenering niet in dezelfde mate opgaat voor de bepaling van inschrijvingsgelden, waarvan het bedrag de kosten van het onderzoek beoogt te dekken. Tot slot merkt de Raad van State op dat een dergelijk marktconform bedrag ook verschuldigd zou zijn door een aanvrager die geen erkenning verkrijgt en bijgevolg niet kan genieten van de voordelen waarop de hoogte van het inschrijvingsgeld is afgestemd. De Raad van State geeft aan dat de verantwoording bijgevolg nog worden aangevuld.

Repliek: De opmerking van de Raad van State geeft aanleiding tot een nadere verduidelijking van de wijze waarop het inschrijvingsgeld voor een erkenningsaanvraag als digitale landelijke radio-omroeporganisatie werd bepaald. Voor de digitale landelijke radio-omroeporganisaties wordt dezelfde uitgangspunt gehanteerd als voor de andere categorieën van radio-omroeporganisaties. Het inschrijvingsgeld moet in de eerste plaats worden beschouwd in het licht van de kosten die verbonden zijn aan de organisatie van de erkenningsronde en aan het onderzoek van de ingediende aanvragen. Een erkenningsronde moet worden georganiseerd en brengt voor de overheid kosten met zich mee, ongeacht het uiteindelijke aantal ingediende aanvragen en ongeacht of een kandidaat uiteindelijk een erkenning verkrijgt.

Het verschil met het inschrijvingsgeld voor landelijke radio-omroeporganisaties houdt onder meer verband met de wijze waarop de erkenningsaanvragen worden onderzocht. Bij de beoordeling van aanvragen van digitale landelijke radio-omroeporganisaties wordt bijvoorbeeld geen beroep gedaan op externe expertise. Daarnaast zal de beoordeling van het aanvullende kwalificatiecriterium inzake de technische infrastructuur en zendinfrastructuur bij digitale landelijke radio-omroeporganisaties minder uitgebreid zijn dan bij landelijke radio-omroeporganisaties. Bij de indiening van een erkenningsaanvraag kan de concrete invulling en uitrol van de DAB+-zendinfrastructuur immers nog niet op dezelfde wijze worden beoordeeld. Het hogere inschrijvingsgeld voor digitale landelijke radio-omroeporganisaties ten opzichte van netwerkradio-omroeporganisaties en lokale radio-omroeporganisaties of digitale lokale radio-omroeporganisaties houdt verband met de bijkomende beoordeling die van de overheid wordt gevraagd. Er moet een bijkomend aanvullend kwalificatiecriterium worden beoordeeld. Daarnaast moet ook het ingediende audiodemo worden beoordeeld. Deze bijkomende beoordelingselementen brengen een grotere werklast mee en verantwoorden het verschil in inschrijvingsgeld.

De verwijzing naar de marktomstandigheden in het antwoord van de gemachtigde moet worden begrepen in het licht van de mogelijke toetredingsdrempels die met het inschrijvingsgeld gepaard kunnen gaan. Bij de vaststelling van het bedrag werd er over gewaakt dat het inschrijvingsgeld, rekening houdend met deze economische realiteit, geen onevenredige toetredingsdrempel vormt met het oog op een pluralistisch radiolandschap.

De hoogte van het inschrijvingsgeld kan bij een toekomstige evaluatie worden herbekeken en, indien daartoe aanleiding bestaat, worden opgetrokken. Daarbij zal steeds een redelijke verhouding moeten worden behouden tussen het inschrijvingsgeld enerzijds en de kosten die

verbonden zijn aan de organisatie van de erkenningsronde en het onderzoek van de aanvragen anderzijds.

De Raad van State stelt daarnaast ook vast dat de door artikel 35 van het ontwerp voorziene jaarlijkse vergoedingen voor het gebruik en het behoud van frequentiepakketten en frequentieblokken op uiteenlopende wijze worden vastgesteld. De Raad van State vervolgt dat in zoverre de in artikel 35 van het ontwerp bepaalde vergoeding voor landelijke radio-omroeporganisaties en digitale landelijke radio-omroeporganisaties een variabele component van 2% van de schijf van bruto-inkomsten boven het bedrag van 7.500.000 euro bevat, de vraag rijst of het aldus vastgestelde bedrag nog wel een vergoedend karakter heeft voor een door de overheid verstrekte dienst, aangezien er op het eerste gezicht moet van worden uitgegaan dat de dienstverlening vanwege de overheid niet toeneemt door het louter genereren van hogere inkomsten door de heffingsplichtige. Het is met andere woorden de vraag of de terbeschikkingstelling van de betrokken frequentiepakketten en frequentieblokken de overheid meer kost naargelang de inkomsten van de erkende omroeporganisatie kleiner of groter zijn en of de door de overheid verstrekte dienst in waarde toeneemt voor de heffingsplichtige. Indien niet kan worden aangetoond dat ook de variabele component van de vergoeding een vergoedend karakter heeft, en dat het aldus vastgestelde bedrag een tegenprestatie is van een door de overheid verleende dienst, zal voor het aannemen van een dergelijke regeling voorafgaandelijk in een decretale basis moeten worden voorzien, aangezien die vergoeding dan als een belasting moet worden beschouwd. Daarenboven moet de Vlaamse Regering, bij het vaststellen van de betrokken vergoeding artikel 42 van het Europees wetboek voor elektronische communicatie in acht nemen. De Raad van State bevestigt dat voldaan is aan de vereisten in artikel 42 van het Europees wetboek voor elektronische communicatie inzake het objectief gerechtvaardigd, transparant en niet-discriminerend karakter van de vergoeding. De Raad van State vervolgt dat het evenwel anders is voor het vereiste dat de vergoeding in verhouding staat tot het beoogde doel, vervat in dezelfde richtlijnbevestiging, alsook voor het internrechtelijke vereiste van het louter vergoedend karakter, met andere woorden het bestaan van een redelijke verhouding tussen de kostprijs of de waarde van de verstrekte dienst en het bedrag van de vergoeding. Tot slot stelt de Raad van State dat de omstandigheid dat een gedeelte van de vergoeding variabel is en wordt berekend op basis van de bruto-inkomsten van de licentiehouders, niet impliceert dat de vergoeding moet worden gekwalificeerd als een belasting, maar ook dat variabele gedeelte moet in verhouding staan tot de kostprijs of de waarde van het ter beschikking gestelde pakket van frequentiekanalen. Op dat punt moet de verantwoording nog worden aangevuld.

Repliek: Het wordt onderschreven dat de omstandigheid dat een gedeelte van de vergoeding variabel is en wordt berekend op basis van de bruto-inkomsten van de erkende radio-omroeporganisatie niet impliceert dat deze vergoeding moet worden gekwalificeerd als belasting. Het variabele gedeelte van de vergoeding staat hier in verhouding tot de kostprijs of de waarde van het ter beschikking gestelde pakket van frequentiepakket.

Het variabele gedeelte van de vergoeding wordt namelijk niet berekend op de volledige bruto-inkomsten van de erkende radio-omroeporganisatie, maar uitsluitend op de schijf van de bruto-inkomsten boven 7.500.000 euro. Het wordt bijgevolg pas verschuldigd wanneer uit het gebruik van de toegewezen frequentiepakketten en frequentieblokken een aanzienlijke economische waarde wordt gehaald. Zoals de Raad van State zelf in punt 5.3 van zijn advies aangeeft, kan een marktconforme logica in aanmerking worden genomen bij de berekening van de jaarlijkse vergoeding voor het gebruik en het behoud van een toegekende erkenning. Frequenties zijn een schaars goed en kunnen maar aan slechts een beperkt aantal radio-omroeporganisaties worden toegewezen. De vergoeding moet in verhouding met de economische waarde van dat schaarse recht zijn. Wanneer het gebruik van dat schaarse recht

toegang geeft tot een groot publiek en aanzienlijke commerciële inkomsten mogelijk maakt, kan daar een hogere vergoeding tegenover staan in lijn met de marktconforme logica

De Raad van State merkt daarnaast op dat de Vlaamse Regering bij het vaststellen van de betrokken vergoeding artikel 42 van het Europees wetboek voor elektronische communicatie (hierna: "EWEC") in acht moet nemen. Het artikel 42 van EWEC vormt daarmee het relevante Europese kader voor het opleggen van vergoedingen voor gebruiksrechten. Overweging 100 van EWEC stelt expliciet dat bij de vaststelling van dergelijke vergoedingen rekening kan worden gehouden met de economische en financiële situatie op de betrokken markt en met andere factoren die de waarde van die rechten bepalen. De economische waarde van de toegekende gebruiksrechten en de daarmee verbonden exploitatiemogelijkheden kan bijgevolg mee in rekening worden genomen bij de bepaling van de jaarlijkse vergoeding.

Dezelfde overweging 100 bepaalt dat dergelijke vergoedingen kunnen worden gebruikt voor de financiering van de werkzaamheden van de nationale regelgevende instanties. De vergoeding is uitsluitend verschuldigd door houders van een erkenning die gedurende een bepaalde periode een exclusief gebruiksrecht verkrijgen op schaarse frequentiekanalen. Zij houdt verband met deze specifieke gereguleerde activiteit en strekt niet tot de financiering van de algemene overheidsuitgaven. De vergoeding die op grond van artikel 36 van het ontwerpbesluit wordt geïnd, wordt gestort aan de Vlaamse Regulator voor de Media en aangewend voor diens toezichthoudende werkzaamheden. De VRM beschikt over een afzonderlijke begroting en wordt daarnaast door de Vlaamse Regering betaald.

De artikelen 25, 32, derde lid, en 33, derde lid, van het ontwerp bepalen dat het gebrek aan een beslissing van de minister binnen de in het ontwerp vastgestelde termijn, tot gevolg heeft dat de erkenningsaanvraag of het verzoek tot benutting van niet-gebruikte capaciteit niet zal worden toegekend. Volgens de Raad van State betekent dat in de praktijk dat het verstrijken van de termijn leidt tot een impliciete stilzwijgende negatieve beslissing. De Raad van State vervolgt dat artikel 22 van het ontwerp weliswaar voorschrijft dat de administratie aan elke erkende radio-omroeporganisatie via de webtoepassing, vermeld in artikel 5, een afschrift bezorgt van het erkenningsbesluit en aan elke niet-erkende aanvrager via dezelfde webtoepassing een afschrift van de erkenningsbesluiten bezorgt voor de frequentiepakketten en frequentieblokken waarvoor die een aanvraag heeft ingediend. De Raad van State stelt dat dat niet wegneemt dat impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging van alle betrokken belangen gepaard gaat. Bovendien zijn die beslissingen niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken. Ofschoon uit het antwoord van de gemachtigde de bedoeling blijkt dat ook een niet-erkenning ten gevolge van het verstrijken van de termijn aanleiding moet geven tot een formeel besluit van niet-erkenning dat ter kennis gebracht wordt van de aanvrager, komt die mogelijkheid onvoldoende tot uiting in artikel 22 van het ontwerp. Het ontwerp moet dan ook worden aangevuld met een bepaling waaruit blijkt dat een beslissing tot niet-erkenning ten gevolge van het verstrijken van de termijn ook daadwerkelijk genomen, meegedeeld en gepubliceerd zal worden.

Replik: De tekst van het besluit zal in die zin verduidelijkt worden.

De Raad van State geeft mee dat in zoverre de op de website op te nemen informatie overeenkomstig artikel 2, tweede lid, van het ontwerp bijkomend of technisch van aard blijft en geen aan de oproep aanvullende verplichtingen oplegt, kan met de in het ontwerp vooropgestelde werkwijze worden ingestemd.

Repliek: Deze opmerking van de Raad van State behoeft geen repliek.

////////////////////////////////////

De Raad van State verwijst in dat verband naar zijn advies nr. 79.023/3, waarin werd gewezen op de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgens dewelke een voorafgaand vestigingsvereiste een beperking vormt van de vrijheid van vestiging, gewaarborgd door artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De Raad van State geeft mee dat uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat voor een buitenlandse rechtspersoon die op het ogenblik van de indiening van de aanvraag nog niet beschikt over een vestiging in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een buitenlands equivalent van het ondernemings- of identificatienummer zal worden aanvaard. Daarnaast werd toegelicht dat niet vereist is dat reeds voorafgaand aan de erkenningsprocedure aan het vestigingsvereiste wordt voldaan en dat deze regeling verder wordt uitgewerkt in artikel 24 van het ontwerp. De gemachtigde verduidelijkte daarbij dat aan het vestigingsvereiste ook na de indiening van de erkenningsaanvraag en na het verkrijgen van de erkenning kan worden voldaan.

Repliek: Er wordt opnieuw bevestigd wat de gemachtigde in zijn antwoord heeft meegegeven, namelijk dat een buitenlands equivalent van een ondernemingsnummer wordt aanvaard bij het indienen van een aanvraag.

De Raad van State merkt verder op dat artikel 41, §§ 2 en 3, van het ontwerp het besluit voor de evaluatie van het storingsniveau verwijst naar de aanbevelingen ITU-R-370-7 en ITU-R-1546. Deze aanbevelingen werden niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en worden evenmin als bijlage bij het ontwerp gevoegd. De Raad verwijst in dat verband naar artikel 190 van de Grondwet en naar zijn eerdere adviespraktijk inzake de verwijzing in regelgeving naar technische normen die niet overeenkomstig de geldende bekendmakingsregels zijn bekendgemaakt. Volgens de Raad zijn dergelijke normen, zolang zij niet overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet zijn bekendgemaakt, niet tegenwerpbaar aan derden en kan de niet-naleving ervan evenmin als grondslag dienen voor het opleggen van een sanctie.

Replik: De ITU-aanbevelingen en de akkoorden van Genève vormen het technische referentiekader voor de toepassing van de berekeningsmethoden bij de beoordeling van aanvragen voor een zendvergunning of een wijziging daarvan. Uit de niet-naleving van die aanbevelingen als zodanig vloeit geen rechtstreekse sanctie voort. De Vlaamse Regering kan evenwel, op grond van de artikelen 193, § 3, en 195 van het Mediadecreet, technische voorwaarden aan zendvergunningen verbinden en daarbij gebruikmaken van de in de ITU-aanbevelingen vervatte technische normen. In uitvoering hiervan bepaalt de Vlaamse Regering in het hernummerde artikel 42 op welke wijze het storingsniveau in het kader van een aanvraag voor een zendvergunning of een aanvraag tot wijziging van een zendvergunning wordt geëvalueerd. Wanneer dergelijke technische vereisten als vergunningsvoorwaarde zijn opgenomen, kan de niet-naleving ervan worden beschouwd als een schending van de vergunningsvoorwaarden. Eventuele rechtsgevolgen vloeien in dat geval voort uit de niet-naleving van de aan de zendvergunning verbonden voorwaarden en niet uit de loutere niet-naleving van een ITU-aanbeveling als dusdanig.

De benadering sluit bovendien aan bij het samenwerkingsakkoord van 31 augustus 2018 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de coördinatie van de radiofrequenties voor radio-omroep in de frequentieband 87,5-108 MHz overeenkomstig artikel 17 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie. Artikel 4 van dat samenwerkingsakkoord verwijst eveneens naar aanbeveling ITU-R 370-7. De Vlaamse Gemeenschap kan binnen haar bevoegdheden de technische normen bepalen die zij wenst te hanteren, waaronder een propagatiemodel voor de voortplanting van radio golven gebaseerd op aanbeveling ITU-R 370. Afstemming met de

andere gemeenschappen over het gehanteerde propagatiemodel en continuïteit in de berekeningswijzen zijn daarbij essentieel voor onderzoeken inzake frequentieplanning.

De gekozen aanbevelingen sluiten bovendien ook aan bij bestaande internationale frequentieplanningskaders. Aanbeveling ITU-R 370-7 vormt een actualisering en aanvulling van de propagatieregels die zijn opgenomen in hoofdstuk 2 van bijlage 2 bij het akkoord van Genève van 1984. Aanbeveling ITU-R 1546 is op haar beurt grotendeels terug te vinden in hoofdstuk 2 van bijlage 2 bij het akkoord van Genève van 2006 en wordt periodiek geactualiseerd.

De Raad van State stelt vast dat ten gevolge van de wijziging bij artikel 52 van het ontwerp de tekst van artikel 19 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 zal luiden als volgt: “Aanvragen en kennisgevingen worden in het Nederlands ingediend...”. In andere wijzigingsbepalingen wordt evenwel steeds het woord “aanvragen” opgeheven of niet langer gebruikt.

Repliek: Het antwoord van de gemachtigde wordt hernomen: “*Dit betreft een materiële vergissing in de ontworpen wijzigingsbepaling. Het woord ‘aanvragen’ dient in artikel 19 te worden opgeheven, zodat de bepaling luidt: ‘Kennisgevingen worden in het Nederlands ingediend...’. Dit zal in het ontwerp worden aangepast.*”.

De Raad van State geeft aan dat in artikel 55 van het ontwerp de tweede vermelding van het woord “wordt” moet worden weggelaten.

Repliek: Deze aanpassing zal worden doorgevoerd in het hernummerde artikel 56.

De Raad van State geeft aan dat in artikel 67 van het ontwerp moet worden verwezen naar het decreet (niet: besluit van de Vlaamse Regering) van 19 april 2024.

Repliek: Deze aanpassing zal worden doorgevoerd in het hernummerde artikel 68.

De Raad van State geeft aan dat in artikel 68 van het ontwerp wordt verwezen naar “datzelfde artikel 245, § 1” van het Mediadecreet. Die bepaling bestaat evenwel niet. Bovendien komt een verwijzing naar die decretale bepaling in het ontwerp niet eerder voor, waardoor de verwijzing naar “datzelfde” zinledig is. Indien een verwijzing wordt beoogd naar het eerder vermelde artikel 243/2, moet de ontworpen bepaling in die zin worden gewijzigd.

Repliek: Deze aanpassing zal worden doorgevoerd in het hernummerde artikel 69.

De Raad van State geeft aan dat in de rubriek 'Motivering', in de aanhef en in de artikelen 1, 6°, 9, § 1, eerste lid, 4°, 11 en 12 van het ontwerp de datum van het besluit van de Vlaamse Regering 'tot vaststelling van het digitaal frequentieplan voor radio-omroeporganisaties' nog moet worden toegevoegd.

Repliek: Deze datum zal overal worden toegevoegd, met uitzondering van in de rubriek 'Motivering'. In die rubriek wordt niet verwezen naar dit besluit.

Andere wijzigingen

- De regeling over het gezamenlijk voorstel bij de aanvragen voor digitale landelijke radio-omroeporganisaties wordt verduidelijkt. Wanneer meerdere ontvankelijk bevonden aanvragers een voorkeur hebben opgegeven voor hetzelfde frequentieblok en de beschikbare capaciteit van dat frequentieblok wordt overschreden, terwijl over de twee frequentieblokken

////////////////////////////////////

- De financiële waarborg moet zowel voor de radio-omroeporganisaties aan wie zonder de organisatie van een vergelijkende toets een erkenning kan worden toegekend als door de radio-omroeporganisaties die een aanvraag fase 2 moeten indienen worden neergelegd binnen de 10 dagen na het ontvangen van het overzicht van alle aanvragen fase 1, die de minister ontvankelijk heeft bevonden op basis van de ontvankelijkheidsvoorwaarden. Voor aanvragen fase 1 geldt dat het bewijs van de financiële waarborg uiterlijk binnen een termijn van 15 dagen via de webtoepassing moet worden bezorgd. Er wordt een nieuw artikel 18 toegevoegd waarbij wordt bepaald dat de tijdige indiening van het bewijs van de financiële waarborg een ontvankelijkheidsvoorwaarde vormt binnen de ontvankelijkheidstermijn van fase 2.
- Voor landelijke radio-omroeporganisaties en digitale landelijke radio-omroeporganisaties werd aanvankelijk eenzelfde weging van 25% voorzien voor het criterium, vermeld in artikel 20, 6°, inzake verwezenlijkingen, plannen, intenties en engagementen rond digitale radio-uitzendingen via DAB+ en andere vormen van digitale radio. Die gelijke weging wordt verlaten, omdat zij onvoldoende rekening houdt met het verschil in uitgangspositie tussen beide categorieën. De digitalisering van radio vormt voor zowel landelijke als digitale landelijke radio-omroeporganisaties een belangrijk aandachtspunt. Hun bijdrage daaraan moet evenwel worden beoordeeld in het licht van de specifieke uitgangspositie van beide categorieën. Landelijke radio-omroeporganisaties zijn vandaag actief op FM, waar zich nog het grootste deel van het luisterpubliek bevindt. Daardoor kunnen zij een belangrijke hefboomfunctie vormen in de verdere digitalisering van het radiolandschap. Van hen wordt verwacht dat zij inspanningen leveren om hun bestaande luisterpubliek mee te nemen naar digitale radio. Dit rechtvaardigt het relatief hoge gewicht van 25% voor criterium 6°. Digitale landelijke radio-omroeporganisaties vertrekken daarentegen vanuit een categorie die reeds op digitale radio is gericht. Ook zij blijven een rol spelen in de verdere ontwikkeling van digitaal radioluisteren, maar hun uitgangspositie verschilt van die van landelijke radio-omroeporganisaties. De verwezenlijkingen en engagementen inzake digitale radio sluiten bij hen reeds rechtstreeks aan bij de aard van de erkenning. Criterium 6° blijft voor deze categorie met 15% substantieel gewogen, zodat de verdere ontwikkeling van digitale radiodistributie en digitale luistervormen ook bij deze radio-omroeporganisaties voldoende wordt meegewogen. Een weging van 25% voor deze categorie kan relatief te veel gewicht toekennen aan een criterium dat reeds nauw samenhangt met de aard van de erkenning. De onderscheiden wegen weerspiegelen daarmee een verschil in uitgangspositie en niet een verschil in het belang dat aan digitalisering als zodanig wordt gehecht.
- De gebruikelijke inwerkingtreding tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad zou de opstart van de nieuwe erkenningsronde met bijna twee weken vertragen. De versnelde inwerkingtreding is noodzakelijk om de nieuwe erkenningsronde zo snel mogelijk te kunnen opstarten.

////////////////////////////////////

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het huidige Vlaamse radiolandschap wordt gekenmerkt door een versnelde digitalisering en een veranderend mediaconsumptiegedrag. Het bestaande regelgevende kader is hier echter nog onvoldoende op afgestemd. Met het oog op het voeren van een radiobeleid dat gericht is op een leefbaar en kwaliteitsvol FM en digitaal radiolandschap werd het luik 'radio' van het mediadecreet grondig herzien door decreet van 10 juli 2026 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie voor wat betreft de radio-omroeporganisaties. De wijzigingen aan het mediadecreet impliceren dat ook de uitvoeringsbesluiten, zoals het besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2017 houdende diverse uitvoeringsbepalingen over de landelijke, netwerk- en lokale radio-omroeporganisaties en houdende wijziging van diverse besluiten over radio-omroep (hierna: besluit van 21 april 2017), in overeenstemming moeten worden gebracht met het gewijzigde regelgevend kader. Gelet op het fundamentele karakter van de voorliggende wijzigingen en de omvang en aard van de overige aanpassingen (die hierna worden toegelicht) zal niet gewerkt worden met een wijzigingsbesluit. In plaats daarvan wordt gekozen voor de opmaak van een nieuw uitvoeringsbesluit en de opheffing van het voornoemde uitvoeringsbesluit.

Voor verdere toelichting, zie VR 2026 1707 DOC.0926/1.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Om de leesbaarheid te verbeteren en om nodeloos lange formuleringen te vermijden, wordt in dit besluit niet systematisch zowel het enkelvoud als het meervoud vermeld. Waar termen in het meervoud worden gebruikt, dienen zij, in voorkomend geval, eveneens het enkelvoud te omvatten.

Art. 1 bevat de definities van begrippen die in het uitvoeringsbesluit worden gehanteerd.

Art. 2 bepaalt dat de erkenningsronde aanvangt door de bekendmaking van een oproep door de minister van Media in het Belgisch Staatsblad. De oproep bepaalt voor welke frequentiepakketten en frequentieblokken een erkenningsaanvraag kunnen worden ingediend. Daarnaast vermeldt de oproep ook relevante informatie, zoals, maar niet beperkt tot:

- de praktische manier hoe een dossier elektronisch moet worden ingediend, bv. via een webtoepassing;
- de vormvereisten zoals het aantal pagina's en de grootte van het bestand van de erkenningsaanvraag;
- de manier waarop de procedure zal verlopen en hoe de dossiers zullen worden behandeld en beoordeeld;
- de maximale capaciteit per frequentieblok waarvoor een erkenningsaanvraag kan worden ingediend aan een specifiek DAB+-frequentieblok;
- enz.

Art. 3 bepaalt de vergoeding die een aanvrager voor het indienen van elke erkenningsaanvraag verschuldigd is.

Art. 4, lid 1 bepaalt dat de aanvraag fase 1 ingediend wordt uiterlijk binnen dertig dagen vanaf de bekendmaking van de oproep in het Belgisch Staatsblad. **Art. 4, lid 2** bevat het overzicht van de inhoud van die aanvraag en is beperkt tot de ontvankelijkheidsvoorwaarden (inclusief de erkenningsvoorwaarden). Voor meer toelichting, zie 2.A. Niet alle in dit artikel opgesomde ontvankelijkheidsvoorwaarden zijn van toepassing op elke aanvraag fase 1. De aanvrager dient enkel

De verplichting om bij de aanvraag fase 1 een bevestiging te voegen dat in het Nederlands zal worden uitgezonden of een verzoek om een uitzondering daarop, betreft een ontvankelijkheidsvereiste van het aanvraagdossier. De verplichting om in het Nederlands uit te zenden, dan wel te beschikken over een toegestane uitzondering daarop, is een erkenningsvoorwaarde die ook tijdens de ontvankelijkheidstoets zal worden beoordeeld. Indien een aanvrager een verzoek om uitzondering indient, maar dat verzoek niet wordt ingewilligd, is niet voldaan aan de erkenningsvoorwaarden waardoor de aanvraag onontvankelijk is en er geen erkenning kan worden verleend.

Punt 9° van lid 2 voert een nieuwe ontvankelijkheidsvoorwaarde in. Voor elk FM-frequentiepakket is capaciteit voorzien op een DAB+-frequentieblok, maar op een DAB+-frequentieblok is doorgaans meer plaats beschikbaar dan de plaats die voorzien is voor de spelers die ook op FM uitzenden. Het is dan ook mogelijk dat een aanvrager niet als hoogste wordt gerangschikt voor een FM-frequentiepakket, maar wel nog in aanmerking kan komen voor een erkenning als digitale landelijke of digitale lokale radio-omroeporganisatie. Door reeds bij de indiening van de erkenningsaanvraag te laten aangeven of de aanvrager in dat geval in aanmerking wenst te komen voor een erkenning als digitale landelijke of digitale lokale radio-omroeporganisatie wordt een efficiëntere afhandeling van de erkenningsprocedure mogelijk gemaakt, zonder afbreuk te doen aan de rangschikking of aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een erkenning.

Art. 8 bepaalt dat de omschrijving van het profiel of aanbod van de netwerkradio-omroeporganisaties overeen moet komen met het frequentiepakket van de netwerkradio-omroeporganisatie waarvoor het bedoeld is. Concreet betekent dit dat als een erkenningsaanvraag ingediend wordt als generalistische netwerkradio-omroeporganisatie voor een frequentiepakket dat voorzien is voor netwerkradio-omroeporganisaties met een ander profiel of muziekaanbod, die erkenningsaanvraag onontvankelijk is.

////////////////////////////////////

artikel 136 van het mediadecreet. Voor landelijke radio-omroeporganisaties, netwerkradio-omroeporganisaties, lokale radio-omroeporganisaties en digitale lokale radio-omroeporganisaties geldt een vast maximaal aantal aanvragen. Voor digitale landelijke radio-omroeporganisaties wordt het maximale aantal aanvragen niet uitgedrukt in een vast aantal, maar gekoppeld aan de beschikbare capaciteit zoals vastgesteld in het besluit van de Vlaamse Regering houdende het digitaal frequentieplan. Dat besluit bepaalt hoeveel omroepprogramma's maximaal via de betrokken frequentieblokken kunnen worden uitgezonden. Van dit aantal worden de plaatsen afgetrokken die zijn voorbehouden voor landelijke radio-omroeporganisaties die krachtens hun erkenning verplicht zijn hetzelfde omroepprogramma gelijktijdig via FM en DAB+ uit te zenden. Het maximale aantal aanvragen voor digitale landelijke radio-omroeporganisaties stemt bijgevolg overeen met het saldo. Punt 6° bevat een bijzondere regeling voor het geval een aanvrager binnen dezelfde oproep aanvragen indient voor verschillende categorieën van particuliere radio-omroeporganisaties. In dat geval geldt een gezamenlijk maximum van vier aanvragen, ongeacht de combinatie van categorieën waarvoor aanvragen worden ingediend. Aanvragen als digitale landelijke radio-omroeporganisatie worden overeenkomstig de laatste zin van punt 6° evenwel niet meegeteld voor de toepassing van dat gezamenlijke maximum. Voor die categorie blijft uitsluitend het maximum gelden dat overeenkomstig punt 4° wordt bepaald. Dit artikel bepaalt ook dat de aanvrager de volgorde en voorkeur tussen de verschillende erkenningsaanvragen moet meegeven. Dit geldt niet voor het frequentieblok waarop een lokale radio-omroeporganisatie zal uitzenden als die wenst uit te zenden op DAB+, omdat de koppeling van een frequentiepakket van een lokale radio-omroeporganisatie aan een frequentieblok vooraf bepaald wordt. Dit overzicht wordt als bijlage gevoegd bij dit besluit. Dit betekent dat een kandidaat-radio-omroeporganisatie die een erkenningsaanvraag indient voor een lokaal FM-frequentiepakket, vooraf duidelijkheid heeft over het DAB+-frequentieblok waarop zij, in geval van erkenning, zal uitzenden als zij dat wenst.

Art. 11 bepaalt wanneer er geen vergelijkende toets zal moeten worden georganiseerd, namelijk wanneer er voor een bepaald frequentiepakket slechts één ontvankelijke aanvraag fase 1 is of wanneer er meerdere ontvankelijke aanvragen fase 1 zijn, maar hun aantal niet groter is dan het aantal beschikbare omroepprogramma's op een frequentieblok én de maximale capaciteit van dat blok niet wordt overschreden. In de andere gevallen moet er een vergelijkende toets worden georganiseerd (**art. 12**). Voor meer toelichting, zie 2.A. De maximale capaciteit van een frequentieblok bedraagt op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 september 2026 tot vaststelling van het digitaal frequentieplan voor radio-omroeporganisaties 1152 kbps. Dit artikel regelt eveneens de volgorde waarin de beschikbare capaciteit op de frequentieblokken wordt ingevuld. De in dit artikel opgenomen volgorde voor de invulling van de maximale capaciteit per frequentieblok geldt enkel in zoverre binnen het betrokken frequentieblok effectief capaciteit moet worden voorbehouden voor de betrokken categorie van radio-omroeporganisaties. Zo zal de lokale radio-omroeporganisatie die door de Vlaamse Regering is aangewezen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad slechts aan één frequentieblok worden toegewezen. Voor de overige frequentieblokken dient bijgevolg geen capaciteit te worden voorbehouden overeenkomstig punt 1°, zodat de invulling daar onmiddellijk kan gebeuren overeenkomstig punten 2° en 3°. Er wordt ook in een specifieke procedure voorzien voor de situatie waarin, bij de aanvragen voor een erkenning als landelijke digitale radio-omroeporganisatie, meerdere aanvragers een voorkeur hebben opgegeven voor hetzelfde frequentieblok en het aantal aanvragen voor dat frequentieblok de beschikbare capaciteit van dat frequentieblok overschrijdt, terwijl over de twee landelijke frequentieblokken samen voldoende capaciteit beschikbaar is om alle ontvankelijk bevonden aanvragen fase 1 toe te wijzen. Bij toepassing

van de algemene regeling zou een overschrijding van de beschikbare capaciteit van één frequentieblok aanleiding kunnen geven tot de organisatie van een vergelijkende toets voor dat frequentieblok, hoewel de beschikbare capaciteit over beide frequentieblokken samen volstaat om alle ontvankelijk bevonden aanvragen een plaats toe te wijzen. Om een dergelijke situatie op te vangen, wordt voorzien in een mogelijkheid voor de betrokken aanvragers om in onderling overleg tot een verdeling over beide frequentieblokken te komen. Indien de betrokken aanvragers binnen de vastgestelde termijn van tien dagen een gezamenlijk voorstel indienen voor de verdeling van de aanvragen over de frequentieblokken, rekening houdend met de beschikbare capaciteit, beoordeelt de minister of dat voorstel aan de gestelde voorwaarden voldoet. Indien het gezamenlijk voorstel geldig is, wordt geen vergelijkende toets georganiseerd. De minister kan de erkenningen in dat geval toekennen overeenkomstig het gezamenlijk voorstel. Indien geen gezamenlijk voorstel wordt ingediend of indien het voorstel niet voldoet, wordt een vergelijkende toets georganiseerd overeenkomstig de algemene regeling fase 2. De betrokken aanvragers worden via de webtoepassing op de hoogte gebracht van de beoordeling van het gezamenlijk voorstel. De overleg en beoordelingstermijn schorst de termijn voor het indienen van een aanvraag fase 2 niet en leidt evenmin tot een verlenging van de totale proceduretermijnen.

Art. 13 bevat de verplichting tot het verstrekken van een financiële waarborg voor bepaalde aanvragers om de nakoming van de geldelijke verplichtingen, vermeld in artikel 36, te waarborgen. De financiële waarborg kan worden verstrekt in de vorm van een borgtocht die wordt neergelegd bij de Deposito- en Consignatiekas in geld of in openbare fondsen, of in de vorm van een onherroepelijke bankgarantie. Voor digitale landelijke radio-omroeporganisaties wordt de verplichting tot het verstrekken van een financiële waarborg beperkt tot de situatie waarin eenzelfde aanvrager vijf of meer ontvankelijk bevonden aanvragen fase 1 indient of erkenningen heeft. Vanaf dat aantal aanvragen vertegenwoordigen de verschuldigde geldelijke verplichtingen een voldoende omvang om een financiële waarborg te verantwoorden.

Art. 14 tem. 18 bepalen de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de aanvraag fase 2.

Art. 19 bevat de termijn waarbinnen de ontvankelijkheidstoets van de aanvraag fase 2 moet worden afgerond.

Art. 20 bevat de aanvullende kwalificatiecriteria en **art. 21** bevat de weging van deze criteria. De huidige regeling bevat per categorie van erkende radio-omroeporganisatie een afzonderlijke uitwerking van de aanvullende kwalificatiecriteria, wat leidt tot aanzienlijke overlap tussen de verschillende bepalingen. Om de leesbaarheid te verbeteren, worden deze criteria samengebracht in één enkel artikel. Aangezien niet alle elementen van toepassing zijn voor elke erkenningsaanvraag wordt in het artikel expliciet de formulering “indien van toepassing” opgenomen. Op basis van het mediadecreet kan in de meeste gevallen duidelijk worden afgeleid welke criteria al dan niet van toepassing zijn voor een aanvrager. Wanneer dat niet het geval is, zoals bijvoorbeeld bij de vereisten inzake een audiodemo of het financieel plan, wordt in dit besluit een nadere verduidelijking voorzien.

Na de ontvankelijkheidstoets van de aanvraag fase 2 beschikt de minister over 120 dagen om een erkenning toe te kennen (**art. 22**) en de erkende radio-omroeporganisatie daarvan op de hoogte te brengen (**art. 23**). Een erkende radio-omroeporganisatie kan steeds afzien van zijn erkenning (**art. 29**). Dit betekent niet dat de minister verplicht is om een erkenning toe te kennen (**art. 26**). Niet-erkende aanvragers ontvangen eveneens de erkenningsbesluiten voor de frequentiepakketten en frequentieblokken waarvoor hij een aanvraag heeft ingediend (**art. 23**). De 120 dagen is de algemene erkenningstermijn, dus ook voor de aanvragers die op basis van artikel 11 een erkenning toegekend krijgen.

[illegible]

Voor toelichting over **art. 25** en **art. 28**, zie 2.A.

Art. 29 voorziet de mogelijkheid om af te zien van een erkenning.

Art. 36 bevat de vergoeding die de erkende radio-omroeporganisaties en de openbare omroeporganisaties verschuldigd zijn voor het gebruik van frequentiepakketten en frequentieblokken. Zie toelichting onder 2.A.

Art. 37 bevat de bepalingen inzake schorsing en opheffing van de erkenning. Zie toelichting onder 2.A.

Art. 38 tem. 48 bevat de bepalingen inzake de procedure voor het toekennen van zendvergunningen. Deze bepalingen betreffen onder meer de ontvankelijkheidsvoorwaarden van een aanvraag voor een zendvergunning of een wijziging ervan voor een erkende radio-omroeporganisatie of een samenwerkingsverband. Daarnaast worden tevens de technische berekeningsmethodes beschreven om een aanvraag voor een zendvergunning te beoordelen. Ook wordt de inhoud van een

////////////////////////////////////

erkenning van particuliere radio-omroeporganisaties en de toekenning van de zendvergunningen aan particuliere erkende radio-omroeporganisaties.

De Vlaamse minister van Brussel en Media

Cieltje VAN ACHTER

Bijlagen

- Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de procedure en voorwaarden voor de erkenning van particuliere radio-omroeporganisaties en de toekenning van de zendvergunningen aan particuliere erkende radio-omroeporganisaties;
- Advies Raad van State advies 79.859/1/V van 7 september 2026.

////////////////////////////////////